

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Nova zasnova trga z električno energijo in morebitne posledice za ranljive odjemalce

(raziskovalno mnenje)

(2017/C 034/12)

Poročevalec: **Vladimír NOVOTNÝ**

Zaprosilo	Svet Evropske unije, 14. 3. 2016
Pravna podlaga	člen 304 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) raziskovalno mnenje
Pristojnost	strokovna skupina za promet, energijo, infrastrukturo in informacijsko družbo
Datum sprejetja mnenja strokovne skupine	6. 10. 2016
Datum sprejetja na plenarnem zasedanju	19. 10. 2016
Plenarno zasedanje št.	520
Rezultat glasovanja (za/proti/vzdržani)	146/66/43

1. Sklepi in priporočila

1.1 Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) podpira osnovno idejo o novi zasnovi trga z električno energijo. Ta je potrebna zaradi stabilnosti sistema oskrbe z elektriko, ki prispeva k ciljem evropske energetske unije. Prehod proizvodnje in distribucije električne energije na decentralizirane strukture, ki ga je treba izvesti na srednji do dolgi rok, ter uresničevanje ciljev, določenih v direktivi EU o obnovljivih virih energije, zahtevata popolnoma novo zasnovo trga z električno energijo. EESO v zvezi s tem opozarja na mnenja TEN 577, TEN/578 in TEN/583, v katerih je izrazil stališče o tem in tudi o prihodnji vlogi potrošnikov, proizvajalcev-odjemalcev in novih tržnih udeležencev.

1.2 EESO meni, da bodo tudi pametna distribucijska omrežja v povezavi s pametnimi števci in tehnologijami shranjevanja pomemben del srednje- do dolgoročne nove zasnove trga z električno energijo. Ta pametna omrežja ter tehnologije nadzora in shranjevanja bi lahko imeli ugodne učinke za optimizacijo porabe električne energije in varčevanje z njo.

1.3 EESO opozarja na potencial za zmanjšanje energetske revščine, ki ga imajo majhni proizvajalci in potrošniki (proizvajalci-odjemalci) in tudi drugi novi modeli, na primer energetske zadruge. Da bi jih v celoti vključili v energetski trg, je po mnenju Odbora nujno, med drugim, odpraviti upravne ovire in vse druge prepreke, ki po nepotrebnem ovirajo njihovo delovanje, ter spodbujati njihov dostop do distribucijskih omrežij pod pogoji, ki vladajo na trgu glede financiranja uporabe teh omrežij.

1.4 EESO meni, da je pomemben del nove zasnove trga z električno energijo tudi uporaba pametnih regulacijskih naprav v „pametnih“ gospodinjstvih. Njihova uporaba bo okrepila aktivno vlogo gospodinjstev pri njihovem popolnem vključevanju v novo zasnovo trga z električno energijo in zmanjševanju tveganja za energetsko revščino. Te velike spremembe bodo olajšali programi začetnih usposabljanj za velike dele prebivalstva, podprto pa bo tudi njihovo izvajanje v kategoriji ranljivih gospodinjstev in drugih ranljivih strank na energetskem trgu, kot so npr. mala in srednja podjetja.

1.5 EESO je prepričan, da so vse pričakovane spremembe nove zasnove trga z električno energijo odvisne od dejstva, da bo novi trg zagotovil pravilne kratkoročne cenovne napovedi (za prodajne cene) in dolgoročne cenovne signale (stroški proizvodnje), ki bodo omogočali in spodbujali obsežne naložbe v sektor električne energije EU. To pa tudi pomeni, da morajo biti cene povsem realne, torej morajo upoštevati tudi t. i. zunanje stroške.

1.6 Razvoj na trgih z električno energijo je v zadnjih letih vodil v precejšnje znižanje veleprodajnih cen, od česar pa majhni odjemalci in MSP še niso imeli koristi, saj so njihove cene prej narasle, kot pa upadle.

1.7 Z dobro zamišljeno zasnovo trga z električno energijo skupaj s strateškimi naložbami v obrate, v katere so vključeni tudi in še posebej šibkejši državljani, na primer v obliki energetskih zadrug, bo v prihodnosti mogoče povezati energetska politika, socialna politika in ustvarjanje regionalne dodane vrednosti.

1.8 V zvezi s tem mora politika dati jasen odgovor na vprašanje, kdo mora, sme in/ali zmore v okviru prihodnje decentralizirane proizvodnje proizvajati in tržiti električno energijo. To je tudi ključnega pomena za rešitev problema energetske revščine.

1.9 Zgled za to daje poljsko Podlaško vojvodstvo, ki je ravno objavilo program financiranja majhnih fotonapetostnih sistemov. S 60-odstotnim naložbenim dodatkom in sistemom za merjenje neto porabe energije, ki se načrtuje na Poljskem, je mogoče potrošnikom prepoloviti stroške električne energije.

2. Uvod

2.1 Slovaško predsedstvo Sveta Evropske unije je 14. marca 2016 v svojem pismu EESO pozvalo k oblikovanju mnenja o socialni razsežnosti nove zasnove trga z električno energijo ob upoštevanju dinamike ekonomskega in socialnega razvoja.

2.2 Slovaško predsedstvo v zaprosilu opozarja, da nova zasnova trga z električno energijo prinaša možnosti za odjemalce, če jim omogoča aktivnejšo udeležbo na trgu. Poleg posledic, ki bi jih lahko imelo morebitno povišanje cen električne energije za konkurenčnost industrije v Uniji, je treba vedno upoštevati tudi nevarnosti, ki jih utegne imeti za socialno ranljive odjemalce.

2.3 EESO je v številnih predhodnih mnenjih ⁽¹⁾ ⁽²⁾ že temeljito preučil pričakovani razvoj trga z energijo in meni, da so njegovi zaključki in priporočila še vedno aktualni. V tem mnenju se zato osredotoča na tveganja in priložnosti, ki bi jih lahko nova zasnova trga z električno energijo prinesla socialno ranljivim skupinam prebivalstva, in na posebne pojave energetske revščine v povezavi z dostopnostjo električne energije.

3. Vizija nove zasnove trga z energijo

3.1 Bistvena naloga nove zasnove trgov z električno energijo, ki temelji na načelih trajnosti, je vsem odjemalcem zagotoviti cenovno dostopno in konkurenčno oskrbo z električno energijo.

3.2 Ključni strateški cilji strateškega okvira EU za energetska unijo so:

- energetska varnost, solidarnost, zaupanje,
- povsem integriran notranji trg z energijo,
- energijska učinkovitost kot prispevek k zmanjšanju povpraševanja po energiji,

⁽¹⁾ UL C 82, 3.3.2016, str. 13.

⁽²⁾ UL C 424, 26.11.2014, str. 64.

- razogljičenje gospodarstva ter
- energetska unija za raziskave, inovacije in konkurenčnost.

3.3 Glavne lastnosti strateškega okvira za trg z električno energijo so:

- prehod na nizkoogljične energetske sisteme,
- donosno vključevanje nestalnih obnovljivih virov energije,
- opuščanje tradicionalnih elektrarn in prehod na decentralizirano proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov,
- razvoj vloge odjemalcev na trgu z električno energijo,
- varnejša in zanesljivejša oskrba z električno energijo.

3.4 Razvoj vloge odjemalcev na trgu z električno energijo bi moral biti pri novi zasnovi tega trga ključnega pomena ⁽³⁾.

4. Energetska revščina in njeno preprečevanje

4.1 EESO je v bližnji preteklosti sprejel vrsto mnenj o vprašanju energetske revščine, na primer mnenje TEN/516 o usklajenem evropskem ukrepanju za preprečevanje energetske revščine in boj proti njej (poročevalec: Pierre Jean Coulon, 2013) ⁽⁴⁾, ki je bilo podrobno analizirano na nacionalni ravni, bolgarski ekonomsko-socialni svet ga je na primer obravnaval v svojem mnenju „Ukrepi za premagovanje energetske revščine v Bolgariji“ (ESC/3/030/2015). EESO meni, da so njegovi zaključki in priporočila iz teh dokumentov še vedno aktualni in jih tukaj ne bo ponavljal.

4.2 Energetska revščina je med drugim obravnavana tudi v mnenjih TEN/578 – Nov dogovor za odjemalce energije in TEN/583 – Energija in energetske zadruga proizvajalcev-odjemalcev: priložnosti in izzivi v državah članicah EU.

4.3 Energetska revščina je opredeljena kot omejen dostop do virov energije zaradi pomanjkanja ali nedelovanja energetske infrastrukture ali kot nezmožnost plačevanja dobave energentov. Če obstaja tveganje, da infrastruktura ne bo delovala, je nujno treba povečati njeno zmogljivost ali ustvariti novo zmogljivost, da se zagotovi varnost in zanesljivost oskrbe z električno energijo. Že sami sistemski operaterji ugotavljajo, da decentralizirani proizvodni obrati, kot na primer fotonapetostni sistemi na zasebnih hišah, prispevajo k stabilizaciji regionalne oskrbe in pogosto tudi regionalno šibkih omrežij.

4.4 Četudi se pogosto bojimo energetske revščine med zasebnimi končnimi odjemalci, je treba dodati, da so ji pogosto izpostavljena tudi mala in srednja podjetja, z vsemi posledicami, ki jih to prinaša za njihovo konkurenčnost.

4.5 Najpogosteje se energetska revščina nanaša na zmogljivost zagotavljanja ogrevanja stanovanjskih stavb, v državah na jugu EU pa se lahko nanaša tudi na razpoložljivost klimatizacije v času vročih poletnih mesecev. Posebna oblika energetske revščine se kaže v nezmožnosti plačevanja računov za električno energijo. V tem primeru uporabljamo pristope, ki temeljijo na neposredni ali posredni pomoči ranljivim odjemalcem, ki se soočajo z energetsko revščino.

4.6 Neposredna pomoč se ranljivim odjemalcem zagotavlja predvsem v obliki socialnih programov subvencioniranja, in sicer kot neposredno povračilo plačil v denarju ali v naravi, in je del notranjih sistemov socialnega varstva na ravni posameznih držav članic.

⁽³⁾ UL C 82, 3.3.2016, str. 22.

⁽⁴⁾ UL C 341, 21.11.2013, str. 21.

4.7 Opredelitev ranljivih odjemalcev je v vsaki državi članici drugačna, odvisna pa je od specifične situacije in različnih socialnih sistemov držav članic.

4.8 Posredna pomoč se daje v obliki socialnih ali posebnih tarif. Trenutno deset držav članic uporablja socialne tarife, osem držav članic je opredelilo status ranljivega odjemalca, šestnajst držav članic pa na svojih domačih trgih regulira cene električne energije. EESO se je jasno izrekel proti reguliranim cenam (glej TEN/578).

4.9 S sprejetjem vrste ukrepov, skladnih z novo zasnovo trga z električno energijo, bo mogoče zmanjšati tveganja energetske revščine. Vključevali bodo:

- izboljšanje dostopnosti informacij o cenah električne energije, ki jih ponujajo različni dobavitelji,
- odpravo ovir za zamenjavo dobavitelja energetskih storitev,
- okrepitev konkurenčnosti in pregledno ponudbo zapletenih energetskih storitev,
- zagotavljanje preglednosti pogodb, cen in računov za energijo,
- izobraževanje in vzgoja odjemalcev z aktivnim sodelovanjem občin,
- odpravo nepoštenih poslovnih praks in tehnik izvajanja pritiska pri sklepanju pogodb za dobavo energije,
- varčevanje pri porabi energije, omogočanje dostopa posameznikov do informacij o njihovi lastni porabi ter omogočanje širšega dostopa gospodinjstev in drugih majhnih odjemalcev do pametnih naprav za merjenje in upravljanje,
- podpora za toplotno izolacijo stanovanj in hiš, obnovo in prenovo starih stavb z namenom zmanjšanja energetskih izgub,
- podpora programom spodbujanja in usposabljanja ranljivih odjemalcev,
- podpora lokalnim pobudam boja proti energetske revščini,
- prepoved previsokih cen za ranljive odjemalce,
- povečanje učinkovitosti in zanesljivosti oskrbe z električno energijo.

4.10 Razvoj na trgih z električno energijo je v zadnjih letih vodil v precejšnje znižanje veleprodajnih cen, od česar pa majhni odjemalci in MSP še niso imeli koristi, saj so njihove cene prej narasle, kot pa upadle.

4.11 EESO poudarja, da lahko mali proizvajalci in potrošniki (proizvajalci-odjemalci) igrajo pomembno vlogo pri zmanjševanju energetske revščine. Za njihovo uspešno vključevanje na energetski trg je torej ključnega pomena čimprejšnja odprava vseh upravnih ovir in omogočanje dostopa do omrežij, s tem da se ohranijo tržni pogoji in zagotovijo standardi kakovosti oskrbe z električno energijo.

4.12 EESO meni, da bodo kljub uporabi navedenih ukrepov za pomoč ranljivim odjemalcem, ki so skladni s pravili trga, večino bremena v boju proti energetske revščini in njenim posledicam tudi v prihodnje nosili socialni sistemi v državah članicah, saj predstavljajo edino alternativo, ki je skladna s trgom.

4.13 Z dobro zamišljeno zasnovo trga z električno energijo skupaj s strateškimi naložbami v obrate, v katere so vključeni tudi in še posebej šibkejši državljani, na primer v obliki energetskih zadrug, bo v prihodnosti mogoče povezati energetske politike, socialno politiko in ustvarjanje regionalne dodane vrednosti.

4.14 V zvezi s tem mora politika dati jasen odgovor na vprašanje, kdo mora, sme in/ali zmore v okviru prihodnje decentralizirane proizvodnje proizvajati in tržiti električno energijo. To je tudi ključnega pomena za rešitev problema energetske revščine.

4.15 Obnovljivi viri energije namreč odpirajo popolnoma nove možnosti za preprečevanje energetske revščine kot socialnega problema. Skupno raziskovalno središče Evropske komisije je na primer že v študiji leta 2014 prišlo do zaključka, da lahko 80 % evropskega prebivalstva zase potencialno ceneje proizvaja električno energijo s fotonapetostnimi sistemi, kot pa da kupuje električno energijo iz omrežja. Težava je v tem, da del prebivalstva nima strehe oziroma zemljišča, kjer bi lahko tak sistem namestil. To težavo bi lahko odpravili z razširitvijo opredelitve pojma proizvajalec-odjemalec in s podporo elektrarn v organizaciji lokalnih skupnosti (energetske zadruga).

4.16 Organizacija CE Delft v svoji nedavni publikaciji ugotavlja, da bi lahko do 83 % gospodinjstev do leta 2050 samih proizvedlo električno energijo za lastne potrebe.

4.17 Velik problem pa je velikokrat v tem, da prav socialno šibki državljani nimajo denarja za potrebne naložbe. „Pomanjkljivost“ obnovljivih virov energije je namreč, da na začetku zahtevajo razmeroma visoko naložbo, po drugi strani pa so tekoči stroški zelo nizki (kot vemo, sta sonce in veter brezplačna). Toda tudi za ta problem ima politika rešitev, med drugim ustrezno strateške naložbe.

4.18 Zgled za to daje poljsko Podlaško vojvodstvo, ki je ravno objavilo program financiranja majhnih fotonapetostnih sistemov. S 60-odstotnim naložbenim dodatkom in sistemom za merjenje neto porabe energije, ki se načrtuje na Poljskem, je mogoče potrošnikom prepoloviti stroške električne energije.

4.19 Odbor v zvezi s tem predlaga, da se Komisija, Svet in EP več ukvarjajo že s srednje- in dolgoročnim dogajanjem, ki bi lahko bilo pozitivno za potrošnike. Zgled za to je elektromobilnost. Predvideti je mogoče, da se bo v naslednjih 20 ali 30 letih na trgu močno povečalo število električnih avtomobilov. Električni avtomobil porabi približno 14 kWh na 100 km, kar pri ceni v višini 0,25 centa/kWh znaša 3,50 EUR. Za 100 km vožnje v avtomobilu z motorjem z notranjim zgorevanjem je treba pri porabi 7 litrov/100 km in ceni 1,20 EUR/liter odšteti 8,40 EUR. Za količino električne energije, ki jo porabi električni avtomobil za 10 000 km vožnje, računovodsko zadostuje fotonapetostni sistem s približno šestimi moduli; če bi torej danes vložili 3 000 EUR, bi lahko (z lastno električno energijo) 20 let oskrbovali električni avtomobil. Gospodarski vidiki, tako za državljane kot potencialno tudi za regije, ki so lahko vključeni v prehod na elektromobilnost, so se doslej premalo obravnavali.

V Bruslju, 19. oktobra 2016

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Georges DASSIS

PRILOGA

Naslednje nasprotno mnenje je bilo zavrnjeno, ker je plenarna skupščina sprejela mnenje strokovne skupine, vendar je prejelo vsaj četrtino oddanih glasov:

1. Sklepi in priporočila

1.1 EESO pričakuje, da bo nova zasnova trga z električno energijo, ki jo Evropska komisija predlaga kot del svežnja o energiji za jesen/zimo, omogočila polno vključitev obnovljivih virov energije na skupni trg z električno energijo, kar je pomemben instrument za uresničevanje obveznosti EU na področju varstva podnebja.

1.2 Cilj tega predloga bi moralo biti zagotavljanje dolgoročne zanesljive in varne oskrbe z energijo, ki bi omogočilo odpravo trenutnega izkrivljanja trga ter uvedbo cen električne energije, ki bodo zagotavljale konkurenčnost evropskega gospodarstva ter bodo stabilne in dostopne za končne odjemalce, tudi za skupine prebivalstva z nizkimi dohodki.

1.3 EESO je prepričan, da bo nova zasnova trga z električno energijo v svoji končni obliki pripomogla k zmanjšanju ali odpravi tveganj za morebitne negativne učinke na energetske revščine.

1.4 EESO meni, da bo lahko proces preoblikovanja trga z električno energijo iz sedanje v novo obliko vplival na ranljive skupine odjemalcev električne energije, zlasti na državljane.

1.5 EESO je mnenja, da so tveganja v zvezi s preoblikovanjem trga z električno energijo povezana zlasti s potrebo po bistveni okrepitvi nacionalnih prenosnih omrežij za električno energijo (220/440 kW) ter medsebojnem povezovanju njihovih zmogljivosti, razširitvi vloge distribucijskih omrežij, da bo vključevala tudi vloge, ki jih trenutno opravljajo zgolj prenosna omrežja (na primer zagotavljanje stabilnosti omrežja), ter njihovem preoblikovanju v „pametne“ sisteme, rešitvi vprašanj v zvezi s skladiščenjem velikih energetskih zmogljivosti, decentralizaciji proizvodnje električne energije, povezovanju decentralizirane proizvodnje z distribucijskimi omrežji ter spremembi narave vloge in vedenja potrošnikov električne energije na trgu.

1.6 Navedeni procesi preoblikovanja so dolgoročni in za njihovo izpeljavo bodo potrebna desetletja, pa tudi obsežne naložbe, ki naj bi znašale več sto milijard eurov, in bodo vključevali tudi druge primerljive stroške, povezane z razvojem novih, pogosto še neodkritih tehničnih rešitev.

1.7 Kar zadeva celovito izvajanje tržnih načel, se bo znaten del teh stroškov kril prek reguliranega dela cen električne energije, kar ima lahko v procesu preoblikovanja negativne učinke in vodi v energetske revščine ranljivih skupin prebivalstva.

2. Uvod

2.1 Slovaško predsedstvo Sveta Evropske unije je 14. marca 2016 v svojem pismu EESO pozvalo k oblikovanju mnenja o socialni razsežnosti nove zasnove trga z električno energijo ob upoštevanju dinamike ekonomskega in socialnega razvoja.

2.2 Prosilo je za širšo analizo dejavnikov, ki vplivajo na trg elektrike in oceno njihovega vpliva na cene energije v EU, tako da bi bil ta razvoj ne le okoljsko trajnosten (in ščitil podnebje), temveč, da bi bil trajnosten tudi na ekonomskem in socialnem področju, zlasti glede varnosti in razpoložljivosti oskrbe z elektriko.

2.3 Slovaško predsedstvo v svojem pozivu opozarja, da nova zasnova trga z električno energijo prinaša možnosti za odjemalce in jim omogoča aktivnejšo udeležbo na trgu. Poleg posledic, ki bi jih lahko imelo povišanje cen električne energije za konkurenčnost industrije v Uniji, je treba vedno upoštevati tudi morebitne nevarnosti, ki jih utegne imeti za socialno ranljive odjemalce.

2.4 EESO je v številnih predhodnih mnenjih že temeljito preučil pričakovani razvoj trga z energijo, pri čemer meni, da so njegovi zaključki in priporočila še vedno aktualni. V tem mnenju zato obravnava le tveganja, ki bi jih lahko nova zasnova trga z električno energijo predstavljala za socialno ranljive skupine prebivalstva, in posebne pojave energetske revščine v povezavi z dostopnostjo električne energije.

3. Glavne težave sedanjega trga EU z električno energijo in tveganja, povezana z njegovim srednjeročnim razvojem

3.1 Glavne težave, s katerimi se trenutno sooča trg EU z električno energijo, je mogoče povzeti z naslednjim:

- trg z električno energijo je žrtev temeljnega izkrivljanja,
- naložbe v opremo, namenjene novim prilagodljivim virom energije, so nezadostne,
- na račun razmaha obnovljivih virov energije se zanemarja razvoj infrastrukture za prenos,
- varnost in zanesljivost oskrbe z električno energijo se slabšata in sta ogroženi,
- usklajevanje med nacionalnimi energetske politiki ni učinkovito, saj bi moralo temeljiti na sodelovanju in usklajevanju na ravni transnacionalnih regij ob upoštevanju dejanskih razmer na obstoječih trgih,
- izkrivljanje trga z električno energijo je zaradi neučinkovitega povezovanja trgov čedalje večje.

3.2 Pomemben negativni dejavnik nedelovanja trgov EU z električno energijo je tudi dejstvo, da so nekatera obsežna nahajališča obnovljivih virov energije geografsko oddaljena od območij z visoko porabo električne energije, poleg tega pa je treba omeniti tudi nezadostne zmogljivosti za prenos energije v državah članicah. Zaradi nenadzorovane proizvodnje električne energije, zlasti iz vetrne energije, prihaja do začasnih vrhuncev, zaradi katerih je treba električno energijo usmeriti v sosednje države, posledično pa v prenosnih omrežjih nastajajo izjemne situacije z velikim tveganjem splošne okvare.

3.3 V več državah članicah so bili v odziv na nestabilnost oskrbe z energijo iz obnovljivih virov vzpostavljeni sistemi mehanizmov zmogljivosti, ki vključujejo nekaj diskriminatornih elementov, na primer usmerjenost v predhodno izbrane tehnologije za proizvodnjo električne energije ali odsotnost čezmejne dobave. Nov model trga električne energije bi moral upoštevati in odpravljati obstoječe vrzeli; kljub temu je bistveno povečati kakovost električne infrastrukture v EU.

3.4 Prenosna omrežja držav članic ne zagotavljajo pokritosti delovanja v primeru lokalnega pomanjkanja virov med državami članicami; zato se je izkazalo, da je prizadevanje za povezovanje trga z električno energijo v trenutnih okoliščinah težavno. V Evropi je več regionalnih trgov z električno energijo, ki med seboj ne sodelujejo in katerih delovanje ni dovolj usklajeno.

3.5 V skladu z veljavno zakonodajo (omrežni kodeksi) se postopno povezujejo med seboj. Ti trgi se med seboj še vedno znatno razlikujejo bodisi z vidika zanesljivosti delovanja bodisi glede na cene dobavljenih proizvodov in storitev. Proces integracije je absolutno nujen, bo pa očitno zelo težak.

3.6 Številne države članice v odziv na težave pri vključevanju nestalnih obnovljivih virov v svoje energetske sisteme uporabljajo mehanizme zmogljivosti, ki zagotavljajo zanesljivost in dostopnost oskrbe z električno energijo, kadar obnovljivi viri zaradi njihove odvisnosti od naravnih pogojev ne delujejo. Ta uporaba mehanizmov zmogljivosti se kaže v obliki trgov zmogljivosti ali strateških rezerv. Medtem ko so strateške rezerve že po naravi nevtralne za trg z električno energijo in jim bi bilo treba dati prednost, kot rešitvi, ki je z vidika trga ustrezna, pa trg zmogljivosti predstavlja nevarnost za izkrivljanje trga.

3.7 Obeti glede stanja na področju energije v naslednjih dvajsetih letih so pomemben dejavnik, ki bo vplival na končno obliko nove zasnove trga z električno energijo, seveda pa imel vpliv tudi na posledice za ranljive odjemalce. Zato je treba upoštevati dejavnike, navedene v nadaljevanju.

3.7.1 Zaradi razvoja področja energetike v EU v zadnjih desetih letih je nujno treba najti rešitev, ki bo temeljila na objektivnem strateškem razmisleku. Zanesljivost trajnostne oskrbe z električno energijo po sprejemljivi ali dostopni ceni ne sme ostati abstrakten pojem, temveč mora temeljiti na treh trdnih temeljnih stebrih trajnostnega razvoja. Zgolj za obnovo omrežij naj bi bilo potrebnih 655 milijard USD.

3.7.2 V obdobju 2016–2025 bodo nameščene toplotne zmogljivosti, ki v EU predstavljajo približno 150 GW, dosegle konec življenjske dobe, tj. četrtna trenutnih toplotnih zmogljivosti v EU. Da se ohranita primernost sistema in oskrba odjemalcev, je treba izgraditi 100 GW novih toplotnih zmogljivosti s stabilno močjo, saj naj bi do leta 2035 fosilni viri energije znašali 200 GW, tudi v primeru uresničitve predpostavk v zvezi s tehnološkim razvojem na področju energetske učinkovitosti in skladiščenja električne energije.

3.7.3 V sedanjih razmerah na trgu električne energije še ni mogoče vlagati v takšne proizvodne zmogljivosti, za zagotavljanje energetske varnosti pa bodo potrebne korenite sistemske reforme, ki bodo zagotovile strogo uporabo tržnih mehanizmov in ugodno znižanje cen za končne odjemalce.

To nasprotno mnenje je bilo zavrnjeno s 141 glasovi proti, 91 glasovi za in 22 vzdržanimi glasovi.
